

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1459/2021
23.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ружица Стојановић Соколовић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Вук Караџић“ из Житковца, коју заступа правобранилац Општине Алексинац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1153/2020 од 08.01.2021. године, у седници већа одржаној 23.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1153/2020 од 08.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П1 135/18 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се поништи решење о отказу уговора о раду туженог број ../18 од 30.01.2018. године и решење број ../18 од 09.03.2018. године, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на радно место које одговара његовим способностима и квалификацијама, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 80.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1153/2020 од 08.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на пословима ... од септембра 2014. године, по основу више уговора о раду на одређено време. Последњи уговор о раду закључио је са туженом 01.09.2017. године на одређено време, до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке по конкурс. Тужена је дана 07.12.2017. године расписала конкурс за радно место ... на одређено време, на који су се пријавили тужилац и ББ. На решење о избору кандидата ББ од 10.01.2018. године тужилац је поднео жалбу, која је решењем директора тужене од 23.01.2018. године одбијена. Након ванредног инспекцијског надзора и наложене мере од стране просветног инспектора, директор тужене је донео коначну одлуку по наведеном конкурс дана 30.01.2018. године, којом је поништио одлуку о избору кандидата по наведеном конкурс од 07.12.2017. године. Тужена је истог дана донела решење којим је тужиоцу отказала уговор о раду због истека рока на који је заснован. Против наведеног решења тужилац је изјавио жалбу која је одбијена решењем туженог од 09.03.2018. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужена правилно поступила када је донела оспорено решење због истека рока на који је тужилац примљен у радни однос.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца којима се пресуда побија због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 155. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/2017), прописано је да се радни однос на одређено време у установи заснива на основу конкурса, спроведеног на начин прописан за заснивање радног односа на неодређено време (став 1); да установа може да прими у радни однос на одређено време лице: ради замене одсутног запосленог преко 60 дана и ради обављања послова ..., односно ... (став 2); да изузетно, установа без конкурса може да прими у радни однос на одређено време лице: ради замене одсутног запосленог до 60 дана, до избора кандидата - када се на конкурс за пријем у радни однос на неодређено време не пријави ниједан кандидат или ниједан од пријављених кандидата не испуњава услове, а најкасније до 31. августа текуће школске године, до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс за пријем у радни однос, а најкасније до 31. августа текуће школске године и ради извођења верске наставе (став 3).

Одредбом члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/2014), прописано је да радни однос престаје истеком рока на који је заснован.

Сагласно наведеном, заснивање, постојање и престанак радног односа у установама предшколског, основног и средњег образовања и васпитања, регулише Закон о основама система образовања и васпитања. У конкретном случају, тужилац је

према последњем закљученом уговору о раду на одређено време засновао код тужене радни однос на одређено време за послове ..., без претходно расписаног конкурса, до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке по конкурс. Како је тужена коначну одлуку по расписаном конкурс донела 30.01.2018. године, правилно су нижестепени судови закључили да нису постојали законски услови (закљученом уговору о раду није претходио конкурс) да се уговор о раду од 01.09.2017. године одржи на снази, а оспорено решење поништи. У том смислу неосновани су и наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Такође, одредба члана 155. Закона о основама система образовања и васпитања, предвиђа изузетак и могућност заснивања радног односа и без конкурса, али супротно наводима ревизије, у конкретном случају тужилац је закључио уговор о раду на одређено време до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке по конкурс (применом става 2. тачка 3. наведеног члана), па се ван ових ситуација на њега овај изузетак не може применити, а из истог разлога није постојала ни обавеза тужене да тужиоца задржи у радном односу најкасније до 31. августа текуће школске године (с обзиром да је то предвиђено ставом 2. тачка 3. истог члана).

Супротно наводима ревизије, тужена је донела коначну одлуку по расписаном конкурс, а то што није вршен поновни избор кандидата и донета одлука о избору кандидата по конкурс није од утицаја на другачију одлуку.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози које је правилно ценио другостепени суд. На основу изнетог, применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер тужилац није успео у поступку по ревизији, па је одлука у ставу другом изреке, донета применом одредбе члана 165. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**